

fig til at ansøge om Anlægget af en Bane til Helsingør, til Støtte for hvilken Klampenborgbanen blev givet. Det er nu en Forvirring af et dobbelt Slags; man vilde ikke gaae ind paa Klampenborgbanen, hvergång den kom frem, ikke fordi der blev talt om større eller mindre Indtægt, men fordi den bæværende Regjering, som sikkert enhver Regjering, sandt det at være urigtigt at anvende Expropriationsloven for en Bane, der kun skulde tjene til Fornøielse, og dernæst er det saa langt fra, at Klampenborgbanen har tjent Helsingørsbanen til Støtte, at den tværtimod er den Deel af Banen, som, naar man tager hele Noret igjennem, giver den mindste Indtægt. Desuden er der endnu et Sted i hans Foredrag, som jeg ikke tør unblade at behøve. Han har henkastet, at naar Jernbaneselskabets Bestyrelse ret betænker sig, efterat nu den Bane, der skulde gaae østlig og berøre Skjoge, var vedtagen, var det dog nok muligt, at den gik ind paa denne Plan. Ja, men troer det ærede Medlem da ikke, at man ret har betænkt sig, før man i December Maaned skrev til Indenrigsministeren? Det er mig hjært, at den høitærede Minister directe har bekræftet mine Ord om Selskabets bestemte Modstand imod at kaste 1 Million bort i Anlægs-capital og idetmindste andre 40,000 Rd. bort i Driftsomkostninger, og det forekommer mig meget underligt at mene, at Selskabets Bestyrelse, naar det efter det ærede Medlems Opfordring betænkte sig ret, vilde forandre hele sin Anskuelse. Nu siger han, at man jo, efter hvad jeg har yttret, seer, at der endog har været dem, der ikke vilde tilraade at gaae ind paa det Forslag, der nu foreligger i selve Lovudkastet. Deraf skulde man da nu snarest komme til den Overbevisning, at hele Bestyrelsen ikke vilde gaae ind paa det ved Endringsforslaget foreslaaede; men det ærede Medlem kommer til det Modsatte og mener, at, fordi man saaledes sandt det utilraadeligt at gjøre det mindst vovelige og mindst kostbare Anlæg, skulde man være tilbøielig til at gjøre det mere vovelige og mere kostbare Anlæg og det, som saa at sige ganske vist maatte bringe Tab. Fordi der har været en Dissens i Bestyrelsen, mener han, at Bestyrelsen ogsaa meget snart maatte blive enig

om at gjøre det, som Ingen vilde. Denne Maade at slutte paa kan jeg ikke troe har selv samme Oprindelse som det ærede kongevalgte Medlems ellers saa skarpsindige Bemærkninger. — Jeg vil ikke nægte, at jeg er bleven noget overrasket over flere af de Udtryk, som den høitærede Minister har brugt for at betegne sin Stilling til denne Lov. Det er vist, at den høitærede Indenrigsminister har indbragt Lovforslaget, efterat han har kjendt den sjællandske Jernbanebestyrelses Anskuelse om samme. Han siger, at han har indbragt det, blot fordi det sjællandske Jernbaneselskab gjorde det til en Betingelse for at overtage Driften af Jernbanerne i Sjælland og Fyen, hvad han dengang lagde saamegen Vægt paa; jeg vil ikke nægte, at denne Anskuelse har overrasket mig. Det er allerede af en anden æret Taler bemærket, at man dog ikke kan troe, at man vilde gaae ind paa et saa kostbart Anlæg blot for at give det sjællandske Jernbaneselskab en Præmie, fordi det vilde understøtte Indenrigsministerens Ynglingsidee. Jeg skal heller ikke fordølge, at det noget har overrasket mig, at den høitærede Indenrigsminister saa let forlob denne Ynglingsidee, at overdrage det sjællandske Jernbaneselskab Driften af de jydsk-syenske Jernbaner, ja, det forekommer mig endog, at der fra den høitærede Indenrigsministers Side i Begyndelsen af den Discussion, hvortil jeg sigter, saaldt Ord om, at, dersom han ikke havde troet, at Statsdriften vilde møde en uovervindelig Modstand i Thinget i Modsetning til den Velvillie, hvormed man gik ind paa denne Idee, saa vilde han selv have foreslaaet den. Man kan altsaa deraf ikke slutte, at den høitærede Indenrigsminister indtager en saa fast Stilling i denne Sag, som man maaskee af flere Grunde havde ventet at finde hos ham. Men hvad jeg dog heller ikke kan unblade at gjøre opmærksom paa, er, at den høitærede Indenrigsminister har betegnet en Bane over Ringsted og Næstved til Vordingborg som en „Stump“ Jernbane, hvormed han paa en, som det synes mig, noget haanlig Maade vilde betegne den i Modsetning til en Bane, der gik østerpaa over Skjoge. Jeg troer, at begge Baner ere omtrent lige meget „Stumper“, naar man tænker Banen fortsat over Lolland og Falster og ved en stor-